

Supplerende svar (1/6 01)

Indenrigsministeren (Karen Jespersen):

På baggrund af borgerkrigen i det tidligere Jugoslavien vedtog Folketinget i 1992 lov om midlertidig beskyttelse til visse personer fra det tidligere Jugoslavien m.v. (jugoslaverloven), der udgør det retlige grundlag for, at Danmark kan modtage visse særlig nødstedte personer fra det tidligere Jugoslavien (i praksis Bosnien-Hercegovina) på midlertidig basis samt meddele opholdstilladelse til asylansøgere derfra, som på grund af krigshandlinger eller lignende uroligheder anses for at have behov for beskyttelse.

I medfør af udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 5, som blev indsat i 1995 ved lov nr. 34 af 18. januar 1995, kan der endvidere meddeles opholdstilladelse efter udlændingeloven til en udlænding, der har ophold efter jugoslaverloven, og som har fået endeligt afslag på asyl, såfremt den pågældende stadig har behov for beskyttelse.

Af forarbejderne til jugoslaverloven og udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 5, fremgår bl.a., at der i forbindelse med beskyttelsesvurderingen – såvel efter jugoslaverloven som efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 5 – skal lægges vægt på UNHCR's tilkendegivelser.

Udlændingestyrelsen har oplyst, at administrationen af jugoslaverloven og udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 5, foregår i overensstemmelse hermed.

UNHCR har senest i et positionspapir fra august 2000 tilkendegivet, hvilke kategorier af personer fra Bosnien-Hercegovina der fortsat har behov for international beskyttelse. Det drejer sig om personer, der stammer fra en egn, hvor de ved tilbagevenden ikke længere vil tilhøre flertallet af befolkningen, medmindre tilbagevenden kan ske i sikkerhed og med værdighed. Endvidere drejer det sig om personer med humanitært begrundet behov for beskyttelse (f. eks. krigsfanger og stærkt traumatiserede personer), personer af blandet afstamning eller i blandede ægteskaber, potentielt statsløse personer, politiske og militære ledere af »Demokratiske Narodna Zajednica«, desertører, personer, der har unddraget sig militærtjeneste, og sigøjnere.

UNHCR er for tiden i færd med at revidere positionspapiret fra august 2000.

Udlændingestyrelsen har med udgangspunkt i UNHCR's positionspapir fra august 2000 juste-

ret praksis med hensyn til meddelelse af opholdstilladelse efter jugoslaverloven og udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 5. Justeringen indebærer, at der ikke længere meddeles opholdstilladelse efter jugoslaverloven og udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 5, i sager, hvor ansøgeren inden indrejsen i Danmark har opholdt sig længere tid i et område af Bosnien-Hercegovina, hvor den pågældendes egen befolkningsgruppe udgør flertallet af indbyggerne. Ved vurderingen af, om opholdet har været af længere varighed, kan Udlændingestyrelsen efter omstændighederne medregne varigheden af ansøgerens ophold i andre, sikre lande, eksempelvis Tyskland.

Efter praksisændringen vil opholdstilladelse efter jugoslaverloven og udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 5, fortsat kunne meddeles til personer, som har boet i og er udrejst direkte fra et område, hvor den befolkningsgruppe, de tilhører, udgør et mindretal, samt til personer, der på tidspunktet for udrejsen til Danmark kun kortvarigt har boet i et område af hjemlandet, hvor de pågældendes befolkningsgruppe udgør flertallet af indbyggerne, og samtidig ikke forinden har boet i længere tid i et andet, sikkert land.

Herudover vil det kunne dreje sig om de ovenfor omtalte andre grupper af personer, som UNHCR anbefaler tildeles midlertidig beskyttelse. I den udstrækning disse andre personer har behov for beskyttelse, vil de dog typisk få opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 (asyl).

Det må på nuværende tidspunkt lægges til grund, at der ikke længere pågår krigshandlinger eller lignende uroligheder i Bosnien-Hercegovina, som i sig selv kan begrunde, at Bosnien-Hercegovina med hensyn til international beskyttelse skal indtage en særstilling i forhold til andre lande, som Danmark modtager asylansøgere fra.

Der er således meget, der taler for en snarlig ophævelse af jugoslaverloven. Efter min opfattelse bør modtagelsen af UNHCR's reviderede positionspapir dog afventes inden en endelig stillingtagen.

Det bemærkes, at hverken den ovenfor omtalte praksisændring eller en mulig kommende ophævelse af jugoslaverloven vil få betydning for den asylretlige vurdering af asylansøgninger fra bosniske statsborgere.